

החיים החומריים צריכים להיות מוארים ומכוונים מעולם הערכים

1. משנה יז. רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתכנס לטרקלין:

2. שמוש בדמיון להעמיד את האדם בהויה נכונה במציאות - קש'ע השקמת הבוקר א'

"שׁוֹיִתִּי יי לְנֶגְדֵי תְּמִיד" (תהלים טז, ח) הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים ההולכים לפני האלהים. כי אין ישיבת האדם ותנועתו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כמו ישיבתו ותנועתו ועסקיו כאשר הוא לפני מלך גדול, וכן אין דבורו והרחבת פיו בהיותו עם אנשי ביתו וקרוביו, כמו בהיותו במושב המלך, כי אז משגיח בודאי על כל תנועותיו ודבוריו, שיהיו מתקנים כראוי. כל שכן כאשר ישנים האדם אל לבו, כי המלך הגדול הקדוש ברוך הוא, אשר מלא כל הארץ כבודו, עומד עליו ורואה במעשיו, כמו שנאמר: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי; הלא את השמים ואת הארץ אני מלא" (ירמיה כג, כד), בודאי מיד תגיע אליו היראה וההכנעה מפחד השם יתברך ויבוש ממנו.

3. פרוש תפארת ישראל

העוה"ז דומה לפרוזדור - ... והוא חדר שלפני פתח הארמון:

כדי שתכנס לטרקלין - ... הוא הארמון [רק שחז"ל הסיבו המלה וקראוהו טרקלין, על שם טרוקי גלי (ע"ז דנ"ח א'), ר"ל שער סגור, שאין כל אדם רשאי לכנס לתוכו בלי רשות, ...], ור"ל משידעת שהעוה"ז הוא רק כפרוזדור וכו', דהרי תראה שאין כאן דירת קבע רק עראי והעוה"ב הוא דירת הקבע, לכן לא תתדמה בפעולותיך כמו שעומד בביתו, ויש לו פנאי לתקן א"ע קודם הכנסו לפני המלך, רק תחשוב את עצמך כעומד בפרוזדור שצריך להיות שם כבר מקושט פן יקראנו המלך פתאום פנימה, כך לא ידע האדם עתו, ולכן צריך שיהיו כל ענייניו, ובפרט ענייני עוה"ב שלו מתוקנים תמיד ויחשוב א"ע כעבד המלך שומר הפתח ועומד שם וממתין כל רגע פן פתאום יקראוהו המלך ויצטרך לכנוס, כן ישוב היום פן ימות למחר.

4. פרוש הרב קוק בעולת ראה - חלק ב עמ' קעג

ההנהגה הישרה והשלמה בעוה"ז, ע"פ אמונת אמת וחכמת לב ישר, היא קובעת ביד האדם לשער שלא יבוש בה לעוה"ב. והוא שנבין שאין העוה"ז והעוה"ב רחוקים לגמרי זה מזה, ואין העוה"ב מופלג לגמרי משום תפיסת שכלנו כלל. הפרוזדור, אע"פ שהוא פחות בערכו הרבה מאד מהטרקלין, מ"מ אי-אפשר שהנהגת האדם בפרוזדור של מלך תהי' הפוכה הרבה ממה שהיא בטרקלין, ואע"פ שאין שוה הוד מלכות המתגלה בפרוזדור להעריכו נגד הכרת כבוד המלך שבטרקלין,

מ"מ גם בפרוזדור יכון לב לישר כל הנהגותיו ודבוריו והרהורי מחשבותיו, שלא יהיו טרודים ומבוהלים, ונפשו מרגשת עכ"פ בדרך השערה קרובה אמתת הדרת המלכות שבטרקלין. משא"כ החושבים את העוה"ז כערך בורסק נגד טרקלין של מלך, הם לא ישימו לב אל כבודם האמתי, והחושבים שהעוה"ב הוא ענין מופלג לגמרי מתפיסת שכלנו לא יתנו אל לבבם ענין עוה"ב ואהבתו, ובהשתקעם באהבת החמריות לא יכירו כבוד השי"ת לעולם. שהרי עכ"פ תפיסה גדולה יש לנו גם בעוה"ז להשכיל בהוד הרוחניות ובנעם החכמה והצדק ותפארת הישר ויקרת האמונה ותם דרך, אלא שכל אלה ג"כ יתעלו ביקרתם ונעמם ביתר שאת וישגבו מאד בבא. ומ"מ הרי יש לשער בשכל מדין ק"ו, ומה העוה"ז, שמחשכי הגופים מתגברים, והחושים חלושים, והתאות מדיחות למדחפות, וטרדות ספוקי החומר מעכבות כל רגש כבוד עליון ונעם אמתי, ועם כל זה יש יתרון גדול לדברים המכובדים באמת, אמונה וחכמה יראת ד' וענות צדק, על כל עניני הגוף שהם קרובים וחזקים במורגש, על אחת כמה וכמה לעוה"ב, ששם נהורא שרא (עפ"י דניאל ב, כב), ואוצר החיים פתוח לרוחה, וקול נוגש מתאווה שפלה לא ישמע (עיין איוב ג, יח. לט, ז), כמה יושג שם מנעם וכבוד כל אלה דברי הטובות והנשגבות שראוי לנו לדבקה בהם ולהקבע בהם למען כבוד שם השי"ת, המצונו ללכת בארחות חיים לבחור בחיים הטובים בטוב האמתי.

5. לקוטי מוהר"ן ד

א. כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שכתוב (תהלים נו יא): "בה' אהלל דבר באלהים אהלל דבר". וזאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (זכריה יד): "ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו'". והקשו: (פסחים נ א): "וכי האידנא לאו הוא אחד?" ותרצו חכמינו, זכרונם לברכה: האידנא מברכין על הטובה הטוב והמטיב, ועל הרעה דין אמת. ולעתיד כלו הטוב והמטיב, שיהיה שם ה' ושם אלקים אחדות אחד: